

◆ = RUDER ES = ◆

Nr. 3

9. oktober 1969

Beregning af score i parturneringer

1. I en parturnering drejer det sig som bekendt om at få et bedre resultat end de par, der har haft samme kort som én selv (siddet i samme retning). Dette kan opnås på to måder: enten ved selv at vinde mere end de andre par eller ved at tabe mindre, end de andre par har tabt.
 2. Hvis et spil kort er spillet ved 5 borde, indeholder regnskabet 5 resultater, f.eks. Deres og fire andre.
Det vil sige, at Deres resultat skal sammenlignes med 4 andre. Ved hver af disse sammenligninger, hvor Deres resultat er bedre end det andet, får De 2 points. Er resultaterne ens, får De 1 point, og er Deres dårligst, får De 0.
 3. Hvis De sidder N-S og har bedre resultat end hver af de 4 andre N-S par, får De altså fire gange 2 points = 8 points. "Toppen" er 8. En top, man er alene om, vil altid være lig med 2 gange antallet af resultater på regnskabet ud over det første. Er der 6 borde, bliver toppen $5 \times 2 = 10$.
- Det næstbedste resultat giver da 2 points mindre, og således videre, til man når det dårligste resultat. Har man scoret mindre end alle andre, får man 0, "en bund".
- For en række med 6 borde gives der altså points 10 - 8 - 6 - 4 - 2 - 0 efter det opnåede resultat. Hvis flere resultater er ens, deles de dertil svarende points lige.
- For eksempel: Hvis 4 par er fælles om det dårligste resultat, skal de dele $6 + 4 + 2 + 0$. Det bliver 3 til hver.
- Hvis f.eks. 3 er fælles om toppen i en 6-bords række (man bruger udtrykket: en "med-top"), får de $10 + 8 + 6$ til deling = 8 points til hver.

5. Et praktisk eksempel:

Par	af		Kon- trakt	Res.	NS +	NS +				
	NS	ØV								
1	9	N	4 sp	-1		50	1	3		
2							2			
3	8	Ø	3 üt	+3	600		3	6		
4							4			
5							5			
6	2	N	4 sp	-1		50	6	3		
7	5	Ø	2 mü	+2		90	7	0		
8							8			
9							9			
10	4	Ø	4 sp	+4	620		10	8		
N-S sum:							20			

Vi husker, at vi kun kan sammenligne de par, der har haft samme kort, altså alle N-S par for sig og alle Ø-V par for sig. I praksis begynder man med at sammenligne de par, der har spillet N-S.

Det har man allerede taget hensyn til, ved at alle resultater er ført på den linie, der angiver de pågældende N-S pars parnumre.

6. Vi finder det bedste N-S-resultat. Det har par nr. 10. Der er 5 resultater på regnskabet, altså er toppen $4 \times 2 = 8$.
7. Næstbedste par er par 3, der får "sekseren".

Herefter kommer N-S parrene 1 og 6. Bemærk fælden: minus 50 er bedre end minus 90 !

Til disse par er vi nået ned til "fireren" og "toeren". Dem må de dele, altså 3 points til hver af parrene 1 og 6.

8. Par 7 er det N-S-par, der har tabt mest, og det har dermed mindre end alle andre NS-par og får 0 ("en bund").
9. Nu kommer vi til noget meget vigtigt, som man tit ser selv øvede beregnere forsynde sig imod: inden vi går videre, skal vi kontrollere, at summen af de for N-S parrene beregnede resultater stemmer.

Disse par skal tilsammen have $8 + 6 + 4 + 2 + 0 = 20$ points. Det gælder, når der er 5 resultater. Summen for NS-parrene skal altid blive halvdelen af topscore på alle spil, eller med andre ord nøjagtig middel mellem top og bund. Middelscore er i eksemplet = 4, og $4 \times 5 = 20$.

Denne kontrol er så vigtig, fordi en eventuel regnefejl vil blive skjult, når Ø-V-parrenes resultater senere føres på regnskabet.

10. Herefter skulle vi egentlig lave det samme regnestykke for alle de par, der spillet Ø-V. Disse 5 par sammenlignes jo også indbyrdes og får deres egne resultater fra top til bund. Det ses, at bedste Ø-V par er par 5, der har vundet mest, og dårligste er par 4, der har tabt mest.

Denne beregning foretager vi imidlertid mest praktisk på den måde, at vi giver hvert Ø-V-par de points, som deres modstandere mangler i at få topscore. I eksemplet foran har par 1 og 6 fået 3 points, og da toppen er 8, bliver der således 5 points til deres modstandere, par 9 og par 2.

Par 3 fik 6 points, så er der 2 points til par 8. Par 7 fik en bund med 0 points, så der bliver en top = 8 points til par 5 - som vi jo også lige har set, de skulle have.

Par 10 fik en top = 8 points, så par 4 får en bund = 0 points

11. Herefter sammentælles de beregnede points for alle 10 par, og det kontrolleres, at summen stemmer. Nu skal den selvfølgelig blive = toppen ganget med antal resultater.

Særlige forhold.

12. Hvis der af en eller anden grund mangler et resultat på et regnskab, bliver toppen 2 mindre, men der tillægges da 1 point til hvert eneste par som erstatning for den mistede sammenligning, der jo ville have givet 0, 1 eller 2 points.

Det kan også siges på denne måde: Den oprindelige top sænkes med 1, og bunden forhøjes med 1.

Når der gives middelscore for det manglende resultat, bliver den samlede sum som for de øvrige regnskaber.

13. Hvis der er mange spil i runden, kan der spares noget arbejde ved at lægge N-S resultaterne for disse spil sammen, inden Ø-V resultaterne påføres.

Derfor er der på regnskabsblanketterne to kolonner til udregning. Den første bruges til det enkelte spil, den anden til summen for rundens spil, og først her udregnes Ø-V's score.

Man må naturligvis sørge for at få de sammenhørende spil beregnet for sig. Pas på, hvis to par har siddet forkert i et eller flere af rundens spil, så går denne metode ikke - medmindre de har siddet forkert hele runden, så gør det ikke noget !

14. Ved regnskaber med mange resultater, hvor toppen og dermed alle summerne bliver store tal, kan det betale sig at trække middelscore fra hvert resultat, således at man f.eks. i stedet for at regne fra + 18 til 0 regner fra + 9 til + 9. Udregningsprincippet er præcis det samme, men tallene bliver noget mere overskuelige.

For sådanne lange regnskaber findes flere fikse udregningsmetoder. Navnlig den såkaldte frekvensmetode er særdeles effektiv. Turneringslederen giver gerne oplysning om den til særligt interesserede.

15. Enhver turneringsspiller bør sætte sig ind i, hvorledes resultaterne regnes ud. Denne viden er nødvendig af rent spille-taktiske hensyn og for at kunne kontrollere spilleudvalgets beregninger - og for lejlighedsvis at kunne give en hånd med !